

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

R ante I

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

stervo, & crudeli. [קפידה] קפידה חזקתך. Pol. Vn. Comu. keryon.] Plinius Epist. 74. Sententiam Ma-
 ciat ut rigida duramq; reprehendit. Martial. lib. 10. Nec
 doras rigido fugax leoni. Rigida caligo. Cicer. 1. Tusc.
 Per speluncas saxis structas alpenis, pendentibus maximis, ibi
 nigra conflat caligo inferum. Rigida innocentia. Liv. 9. belli
 Maced. Invidi à cupiditatibus animi, & rigidæ innocentia,
 contemptor gloria, divitiarum.
 Rigida, ger. qui, n. l. Frigeo, vel durus & inflexibilis sum præ frigeo.
 Gall. Etre ruid de froid, estre gelé & glaci. Ital. Etre
 fido, esse aspro, esse duro. Ger. Ertarico, oder gestabten von
 dem harten getogen. Bel. Ront jün. Hisp. Ertarico, dicitur y duro.
 Pol. Omery, est iako kofy. Vng. Hódéy ragók, hódéy miat meg
 kemendém. Ang. To be stiff for cold.] Cicer. 1. Tusc. Ceteras par-
 tes incultas, quod aut frigore rigent, aut urantur calore. Plinius
 Major lib. 6. cap. 13. Verum Asie quoq; magna portio
 apposta Septentrioni, injuria sideris rigentis, vastas solitudi-
 nes habet. Rigere gelu. Livius lib. 1. bell. Pun. Homines in-
 toos & inculti, animalia, inani maq; omnia rigentia gelu, cæ-
 tera visu quam dicta scordiota terrorem innovant. Martial.
 lib. 1. Quæ dum miratur pingui se rose teneri, Concreto riguit
 vincta repente gelu. Rigentes oculi apud Plinium, qui non
 circumagunt, ut ait Budæus. Rigens corpus, nullo modo
 flexum. Quintilianus: Adversa facies, demissa brachia, & jun-
 ti pedes, & à summo ad imum rigens corpus. Hujus compo-
 sita sunt, Digeo, à quo Digeo: Obrigeo, à quo Obri-
 geo, quorum significata vide suis locis.
 Rigido, n. l. Frigeo, Per translationem Rigescere capitur pro
 indurari, vel eredi, seu contractum esse: quoniam quæ rigent,
 horrent, & indurescunt. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall.
 Etre ruid, Ital. Indurese. Ger. Von teute erstarret, oder gestabtet ist.
 Hisp. Endurese. Pol. Vmarzem. Vng. Hódéy ragók, ke-
 mendém. Ang. To want stiff for cold.] Virg. lib. 2. Georg. Acræq;
 dæmon vulgo, vellesq; rigescunt. Vbi Servius: Durantur, ut
 frangi potius, quam scindi posse videntur.
 Rigoris, Rigua, Riguum, Vide RIGOR.
 Rimula, l. p. Proprie fissura dicitur in tabulis malè junctis, aut
 alio fissis. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Etre ruid, Ital. Fissura.
 Bel. Ein riss, oder riss. Hisp. Hondonera o resquebrajadura. Pol. skal,
 ny opnie, respałina. Vng. Hódéy ragók, ke mendém. Ang. To
 want stiff for cold.] Quæquam etiam generatim accipitur, ut fissura omnes, &
 rimæ dicuntur: & rimas agere quæcunq; fissuntur. Plin. lib. 15.
 cap. 1. Amurea sobigi a cæcis retentis in fissibus, ut formicæ, &
 meq; abiat. Cic. Att. lib. 14. Tabernæ mihi duæ contrerunt, reli-
 quæ rimas agunt. Virg. 1. Aeneid. laxis lateru compagibus
 omnes Accipiunt inimicum imbrem, rimisq; fatisunt. Teren-
 tius Eunucli. Plenus rimarum sum, hæc atq; illac perfluo. In-
 venit rimam, dicitur in tergiversatores, inquit Erasmus, qui
 nulla in causa tor fidei vinculis possunt astringi, quin quæ elab-
 orant, aliquid inveniant. Plautus Casin. lis prestigiis dux fuit
 utoretæ hanc invenit rimam. Rimas explere, dicuntur ora-
 tores, per translationem, quum verba infarciant, ut pleniorè
 orationem faciant. Cic. in Orat. Neg. infarciens verba quasi
 rimas explere: nec minutas numeros sequens, concidat, de-
 lembetq; sententias. Carminum item rimas explere dicuntur
 versificatores, qui tibicinisibus passim insertis, carminis hiatum
 suppleunt. Hujus diminutivum est Rimula.
 Rimulus, a. um, Quod est nimis plenum. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Plein
 de force & creasse. Ital. Pieno de figure. Ger. Rindstüg, voll spät.
 Hisp. Lino de endadura. Pol. Pel ni respałina skal b. Vng. Hódéy
 ragók, ke mendém. Ang. Full of chapes or clefs.] Colum lib. 1. cap. 5. Quic-
 quid ab interiore mox apposueris, fissum erit, timosumq;. Vir-
 gil. 6. Aeneid. gemit sub pondere cymba Satulæ, & multam
 accepit timosa paludem.
 Rimulæ, d. p. Diligenter quæro, scrutor, quasi rimulas quas-
 que perquiror. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Chercher diligemment. Ital. Cercar be-
 ne. Ger. Bistig auch alle spät und tied durchsuchen. Bel. Nestid
 mersum. Hisp. Buscar diligentemente. Pol. Szukam. Vn.
 Szakam, szakam. Ang. To seek and searche diligently.] Tra-
 ctum ab avidis, quæ escam inquirunt in terræ rimis. Virg. lib.
 1. Georg. Dulcibus in stagnis rimatur præta Caystri: Id est, pa-
 scuntur in prætis, & cibum per omnes rimas terræ perquirunt.
 Cl. l. de Divin. Sed tamen id quoq; rimatur, quantum potest.
 Sil lib. 2. Quæ natura loci, quod sit rimabere solers Armorum
 genus. Rimari jecur epulis. Virg. lib. 6. Aeneid. de Tityo: ro-
 broq; immanis vulcus obunco immortale jecur tundens, sce-
 nedaq; pernis viscera, rimaturq; epulis habitatq; sub alto
 pedore. Interdum rimari est scindere, & quasi in rimas age-
 re. [קפידה] קפידה חזקתך. Idem 1. Georg. Ergo ægriæ rasilis,
 terram rimantur.
 Ringo, r. xi. ritum, Ringor deponens, Os torquero, quod ca-
 sci faciunt quum lacratum sunt, vel quum ex ira in rugas di-

ducunt os. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Torde la
 bouche comme un homme couronné, rechequer. Ital. Torcere la bocca co-
 me streguato. Ger. Das maul rumpffen, trümmen oder zerperien. Bel.
 Den mont tsamen treden. Hisp. Risar los canis. Pol. Goba krywie
 maszycie. Vn. Ax scamat selu ruzam, ruziritem. Ang. To grin-
 ne and show the teeth as a dogge doeth.] Hinc Ringi, pro irasci, in-
 dignari, allatrare, conviciari, murmurare ponitur. [קפידה] קפידה חזקתך.
 Terent. in Phorm. Quum ille & eura, & sumptu
 ablutitur, dum tibi sit quod placeat, ille ringitur, tu rides. Di-
 citur autem ringi à narium tortura: nam p̄ naris dicitur: ut sic
 ringi, quasi narcm agrid est, torqueri.
 Ritus, us, m. q. Non solum hiatu significat unde verba exeunt,
 sed totam illam partem circa ipsum hiatum, quæ in homine
 ridens, vel alio modo os torquere, lineis quibusdã termina-
 tur. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. L'ouverture de la bouche quand on rit, ou qu'on se
 rime. Ital. Ciffa, apertura di bocca quando se ride. Ger. Die auffspre-
 tung des maules / und bethung der jänen. Hisp. El abertura grande de
 la boca quando se rie. Pol. Otwarcze gęb. Vng. Szay rigiritas.
 Ang. A grinning or opening of the mouth.] Budæus: Rictus, est
 oris distentio, qualis esse solet in ridendibus. Mart. li. 3. Quum
 comparata rictibus tuis ora Nilivæ hæbeat crocodilus an-
 gustia. Contrahere rictum, eorum est qui mœsti, aut medita-
 bundi sunt. [קפידה] קפידה חזקתך. Putatur & Rictus esse figura in
 ore ad tempus aliquo modo contracta, vel producta, vel in-
 versa, vel extesa, quæ paulò post reditura sit in naturalem for-
 mam. Est & communis tam belluis quam hominibus. Didu-
 cere rictum, est ad hilaritatem impellere. Horat. Ergo ad satis
 est risu diducere rictum. Aliquando diducere rictum, est os
 aperire. Juve. Satyr. 10. Ipse ad conspectum cœnæ diducere
 rictum Contentus. Ponitur aliquando rictus, pro minaci
 habitu oris. Cic. Verr. 6. de Hercules statu: Vsq; eò, iudices, ut
 rictus ejus, ac mentum paulò sit atrocius. Dicimus & rictu
 in neutro genere. Lucret. lib. 31. Imitata canum quum primùm
 magna molossum Mollia ricta fremunt: duos nudantia den-
 tes. Aliquando accipitur pro rostro: unde nonnulli à Græ-
 cia deductum volunt, apud quos ῥίζα rostrum dicitur. Ve-
 rissimilius tamen est à Latino verbo ringo derivari.
 Ripa, æ. Crepido sive labri amnis: hoc est, terræ extrema ora,
 quæ utrinq; flumine alluitur. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Ripa, riuage. Ital. Rinniera, riva. Ger. Ein
 gesad eines flusses oder wassers. Hisp. La ribera. Pol. Brzeg, kra-
 Vng. Part, mart. Ang. A river bank.] Proprie enim fluminu &
 torrentium ripæ dicuntur, ut littora maris. Ovid. 1. Metamor-
 campoq; recepti Liberioris aquæ pro ripis littora pulsant.
 Cæc. 6. bell. Gall. Erat inter Labienu atq; hostem difficili tran-
 situ flumen, ripisq; præruptis, &c. Invenitur tamè Ripa etiam
 de mari dici. Plin. li. 9. cap. 15. de mari Pontico. Thynei dextra
 ripa intrant, leva exeunt.
 Ripulæ, diminutivum. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Petiterius. Ital. Picciola ri-
 va. Ger. Ein gesadten / staspedten. Hisp. Pequena ribera. Pol. Brze-
 yk. Vng. Partitka. Ang. A little river bank.] Cicero ad Attic.
 lib. 3. sit tamen hæc vniuersa tipulæ, videtur habitura cele-
 rem satietatem.
 Ripariolæ, adjectivum, Quod in ripis habitat. [קפידה] קפידה חזקתך.
 Gall. Qui se tient à rivages. Ital. Che habita à la riva. Ger. Das an dem
 gesad eines flusses oder wassers wohnt. Hisp. Lo que es à
 en la ribera. Pol. Na brzegu wodain mieszkajacy. Vng. Part, mart.
 Ang. That dwelth by the banks of rivers.] Plin. lib. 34. cap. 4.
 Ripariæ volucres. Idem lib. 30. Multo tamen efficacissimè, ri-
 pariarum pullitina vocant in ripatum cavis nidificantes.
 Ripariarum, dicebantur milites qui in Imperii limitibus excu-
 bant pro republica adversus Barbaros: ut puta qui citerio-
 res Rhæni, & Danubii ripæ, ad compescendas Germanorum,
 vel Sarmatarum excursions insidiebant. Horum meminit Lu-
 cilianus C. de Remilitari.
 Riscus, risci, m. l. [קפידה] קפידה חזקתך. Ger. Ein fenster in einer wand / oder ein fen-
 ster mit ider vberogen.] Cistula est, interprete Donato, pelle
 contexta cui ashpulatur Pollux, qui inter arculas memorat.
 Vlpian. in mudo mulicri ponit. l. 25. §. 4. de aur. & arg. jin. §.
 Servius verò ait esse fenestram parvam in pariete. Terent. in
 Eunucli. Abi, cistellam domo effer cum monumentis. P. ubi si-
 ta est in risco.
 Ritus, hujus ritis, Vide RITUS.
 Ritus, tus, m. q. mos & approbata consuetudo, quam omnes
 ratam habent. [קפידה] קפידה חזקתך. Gall. Coutume, sicut, maniere de faire acoustumee. Ital.
 Rito, costume, usanza. Ger. Ein ordentliche gewonheit / ein brenchliche
 weis. Bel. Ein maniere. Hisp. La costumbre, modo ordenado de obrar.
 Pol. Obiad zwyczyjczy. Vn. Szokas, mod; breny. An. A
 manier se custome.] Festus: Ritus, mos est cõprobatus in admini-
 strãdis sacrificiis. Ovid. 2. Fast. Hinc Populi ritus edidit ere no-
 vos. Tacit. lib. 2. Nisi certã ante diem profanos ritus exissent.
 Accipitur tamè etiã generalius (quod & Festus fatetur) pro
 quovis more, & quavis consuetudine. Cicero de Amic. De his
 qui peccu-

qui secundum ritum omnia ad voluptatem referant. & Legitur & ablativus rite, tanquam à nominativo rites, live ritus. Srat. libro 11. Theb. Hei mihi primitiis armorum, & rite nefasio Libatus.

Ritè, Reddè & bene, teste Pompeio. [Ritè, Gall. Ritè, & de ritum, aini qu'il appertient. Ital. Ritamente, come è convenevole. Ger. Ritendit vno moti nash rohter weis. Bel. Wa. Hisp. Ritè y detrahente. Pol. Wellin purjaku. Vng. Ritè, igaxan. Ang. Ritè and well.] Varro à ritu dictu putat, propterea quod quæ secundum ritum fiunt, recta & rata sint. Cic. 2. de Finib. Quæ potest appellari ritè sapientia. Liv. lib. 4. Decad. 5. In monte sacrificio ritè perpetrato. Cic. VII. 4. Sacerdotio ritè fuit.

Rituali libri, Hetruscorum libri erant, teste Festo, in quibus scriptum erat quo ritu Urbes condantur, aræ, sedesq; facerentur, curiæ, tribus, & centuriæ distribuantur, sic postquam à Divis. Cic. 1. de Divin. Quod Hetruscorum declarant, & aruspiciis, & fulgurales, & rituales libri, nostri etiam augurales.

Rivales, m. t. Qui ejusdem mulieris amore tenentur. [Rivales, Gall. Rivales, qui amant une même fille. Ital. Rivali, innamorati d'una sola. Ger. Rivale, wem oder mehri die oite vmb eine huten. Hisp. Rivales, enamorados de una sola. Pol. Rivale, miel of niety, wazjacy, sibile grammatem. Vng. Egi Rivoly Zevalk. Ang. They which love one woman.] Plaut. in Stich. : Eadem est amica ambobus, rivales sumus. Terentius in Eunu. Militem ego rivalem recipiendum cenleo. Translatio sumpta est vel à bellis, quæ sicutentes, quum ex eodem rivulo haustum petunt, prælium contra se invicem concitant, vel à rusticis: nam rivales dicuntur ii quorum agros rivus cursus, lites sæpè inter eos suscitans. Vlpian. de Aqua quod. & xlv. l. j. Rivales qui per eundem rivum aquam ducunt, inter quos sæpè contentio est de aquæ usu. & Sine rivali diligere dicuntur ii qui stultè mirantur quod nemo alius concupiscat: sumpta allegoria ab amantibus, quibus est amica deformis, & quæ alius nemo velle Cic. ad Quint. Frat. l. 3. O' dii quam ineptus, quam se ipse amans sine rivali.

Rivalitas, atis, fr. Amulatio illa inter eos qui eandem amant. [Rivalitas, Gall. L'envie entre deux compagnons aimés d'une même fille. Ital. Concospetta d'inamorate. Ger. Der eifer vnd tob se die nichter gegen einander tragen. Hisp. Competicion de amores. Pol. Zaczynse miel of niety. Vng. Egi rivoly, xrvli kkkaz vato verckedo. Ang. Envy between two that love the same woman.] Cic. in Tusc. Obvitate verè alteri, aut illa vitiosa emulatio, quæ rivalitati similis est.

Rivialis, & hoc rivale, Vide RIVVS.

Rivinus, Rivalis, Rivinus. Plautus in Afin. Cedit noctem filius rivinus, amens ob raptam mulierem.

Rivus, m. f. Aqua fluens à fonte vel flumine ducta. [Rivus, Gall. Rivus, Ital. Rio, rio, fessatello. Ger. Ein bach, wasserfluss. Bel. Rivus, dote. Hisp. El chorro à rio pequeño. Pol. Struga, strak. Vng. Rivus, Ang. Rivus.] Cic. in Topic. Tanquam rivorum à fonte deductio. Virg. 8. Eclog. Propter aquam rivum viridi procumbit in ulva. Horat. 3. Carm. Ode 16: Pura rivus aquæ sylvæq; jugerum Panorum. Idem 2. Car. Ode 3: & obliquo laborat Lympha fugax trepidare rivo. Lapidosus rivus, Ovid. 3. Fastor. Sanguinis rivus vomens, Virgil. 11. Aen. Lacrymarum rivum, Ovid. 9. Metam. & Hinc de rivo, as, & cortivo, as, de quibus supra suis locis.

Rivulus, m. diminutivum, Parvus rivus. [Rivulus, Gall. Rivulet, petit rivus. Ital. Rivuletto. Ger. Ein Bächlein. Hisp. Chorro pequeño. Pol. Strupka. Vng. Rivulus, Ang. A little river.] Cic. pro Cælio: Ut rivulus accersitus, & ductus ab ipso capite. Idem 1. Acad. Sed meos amicos in quibus est studium, in Græciam mittend est, ad Græcos ire jubeo, ut ea à fontibus potius hauriant, quam rivulos confectentur.

Rivulus, le, om. t. Quod ex rivo est, sive quod in rivo nascitur. [Rivulus, Gall. Der rivus. Ital. Di rivello. Ger. Des bachs) oder aus dem bach. Hisp. Culo de chorro. Pol. Strupka. Vng. Rivulus, Ang. Of a river.] Colum. lib. 8. cap. 15: Datur commatus, & rivalis alecula, vel si qua sunt incrementi parvi fluviorum animalia.

Rivulus, adverbium, Per rivos. [Rivulus, Gall. Rivulus, Per rivos.] Macrob. Sat. lib. 7. cap. 12: Quæ igitur rano facit, ut rivum aquæ de Ponto fluant.

Rix, s. p. Lis, contentio, pugna à ringendo, ut quidam volunt: quod propriè est canum quando urianus. [Rix, Gall. Rix, Ital. Rix, Ger. Rix, Hisp. Rix, Pol. Rix, Vng. Rix, Ang. Rix.] Cicero in Ver. Ecce autem nova turba, atq; nova. Ovid. 3. de Arte: Nec tua frangeret nocturna janua rixa. Cicero ad Pætum, libro 9: Esti academiæ nostræ cum eo magna rixa est. Liv. 2. ab Urbe: Consulam intercursum rixâ sedata est.

Rixosus, a, um, Contentiosus, litigiosus. [Rixosus, Gall. Rixosus, Ital. Contentioso. Ger. Rixosus, Ital. Rixosus, Pol. Rixosus, Vng. Rixosus, Ang. That ever chideh and fistulsh.] Festus: Rixus, rixæ, rixosæ, inquit, dici videntur quia in dixerunt rumpantur, contrariiq; sint rixosæ. Colum. lib. 1. cap. 2: Rixosarum avium lanifex, cuius plerunq; est.

Rixor, atis, d. p. lurgor, contendo, litigo. [Rixor, Gall. Rixor, Ital. Rixor, Ger. Rixor, Bel. Rixor, Hisp. Rixor, Pol. Rixor, Vng. Rixor, Ang. Rixor.] Cicero de Quæst. Quum esset cum eo Tarracina de amicula rixatus. Plin. lib. 2. cap. 2: Et ipsos inter se rixantes, & Rixantur herbæ aridæ. Varr. 1. de Re rust. cap. 47: Andæ facta: herbæ rixantur, ac celsius rumpuntur, quàm sequuntur. & Rixari de lana caprina. Horat. 1. Epist. 10: Alter rixatur de lana sæpè caprina. Proverbum est in eos qui de re nihili disceptant.

Robigo, ginit, sive Rubigo, f. t. Segetis morbus, est quædam plam vocant Galli, quo spicæ torrens, frustilicq; redduntur. [Robigo, Gall. Robigo, Ital. Robigo, Ger. Robigo, Hisp. Robigo, Pol. Robigo, Vng. Robigo, Ang. Robigo.] Plin. lib. 18. cap. 29: Tria tempora fructibus mensuram propter quod influerunt ferias, diesq; festos, Rubigalia, Rubigalia, Rubigalia Numa constituit anno regni sui undecimo: quæ nunc aguntur ad VII. Calend. Maii, quæ tunc tunc feræ segetes rubigo occupat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.

Robur, sive Robor, oris, pen. con. n. t. Propriè species est abominis glandiferæ durissima. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Plin. lib. 16. cap. 2: Roborum vastitas in acta, & congesta in mundo. Cicero de Divin. Itaq; perfracto saxo fontes erupit in robore, insculptis piscarum literarum notis. Ibidem paulò post: Quis robur ille cecidit, dolavit, insculpsit? Vng. 1. Georg. grave robur aratri. & Per translationem sumitur pro animi fortitudine. Cic. pro Fon. Equitè tantum habuere animi tantum roboris, & Idem de Orat. Virtutes quæ in animi magnitudine & robore positæ sunt. & Capitur & pro corporis firmitate. [Robur, Gall. Robur, Ital. Robur, Ger. Robur, Hisp. Robur, Pol. Robur, Vng. Robur, Ang. Robur.] Cicero pro Rose. Amer. Mellalla, qui si iam satis ætatis, actobona haberet, ipse pro Sexto Roscio diceret. & Demum omnium rerum firmitatem, duritiamq; robur dicimus. Colum. lib. 2. Quod protinus exile natum sit, nunquam robur accipit mundicium est. Vnde Servius dicit: Omne quod forte est, robur vocamus. Virg. lib. 7: æternasq; ferri Robora. & Robur est rive festo, in carcere dicitur is locus quod præcipitatur malefactorum genus: quod ante arcis robustis includitur. De hoc robore meminit Plaut. in Curcul. At ego vos ambo in robusto carcere, ut percat, & Erat enim genus supplicii, quod idem Plautus in Pæon. Codicem robustum vocat.